

— Тука, (рече съгледачтъ като влѣзе ненадѣйно помежду имъ), не съмъ си нито Мина нито други нѣкой. Тука ты са намѣрвашъ въ рѣцѣтъ на властѣтъ, а властѣта съмъ азъ. Азъ прочее властѣта, турихъ вече подъ затворъ другаритѣ ти, като имъ обвързахъ и рѣцѣтъ и краката, и заповѣдувамъ на войскаритѣ да те закаратъ на сѣщото съ другаритѣ ти мѣсто... А ты, господине Мина, какъ са намѣри тука? Кой те прати да ны избавишъ отъ рѣцѣтъ на тѣзи нехранимайковцы?

— Богъ, добри мои челоуѣцы, когото моляхъ и денъ и нощъ за да ма удостои да видѣхъ обѣсены убійцѣтъ на единъ добъръ мой господарь, на единъ святъ душъ.

— Но какъ? Дѣ са намѣри? Какъ ся случи да дойдешъ?

— Водимъ отъ шумѣтъ на гѣрмѣжитѣ.

— Тука близу ли живѣешъ?

— Да; тука близу има едно езеро, на брѣгѣтъ на което си построихъ единъ кѣщицъ; и зимъ обработвамъ земитѣ които си купихъ, а лѣтъ са занимавамъ съ рыболовство.

— А отъ гдѣ позна главатарѣтъ на разбойницѣтъ?

Мина тогазъ му разказа исторіѣтъ за убійството на Н. Воицида. А на свършваніе приложи:

— Намразихъ, разбира са, мѣстото въ което видѣхъ убитѣ онзи си господарь, който ма обичаше като очитѣ си. И тѣй азъ трѣгнахъ съ сърце пълно отъ жалость и огорченіе и дойдохъ въ тѣзи страны, като бѣхъ рѣшилъ да са отгѣгнѣхъ въ пустынѣтъ, далече отъ лошій свѣтъ и отъ извратеното общество. Имахъ малко парицы и като ся скитахъ отъ градъ на градъ, намѣрихъ ся въ Бандармъ; а като забикаляхъ по тѣзи тука страны, рѣшихъ да са заселѣхъ близо до езерото, за което ви казахъ, и похарчихъ малкото си парицы за да построѣхъ единъ кѣщицъ и да купѣхъ волове и замедѣлескитѣ си оръдіи. Тѣзи челоуѣцы, съ които ви дойдохъ на помощъ съ мои стработници. А случи са да дойдемъ къмъ тѣзи пусы и блатисты мѣста тука за да сѣчемъ дърва, когато чухмы гѣрмѣжитѣ. Побудени отъ любопытство ный напустѣхмы брадвѣтъ си и си хванѣхмы за оръжіята, които сме принудени да носимъ за да бранимъ живота си въ тѣзи пусы мѣста отъ разбойницѣтъ. Дойдохмы прочее, кокто видѣхте на врѣме; и Богъ ма удостои да видѣхъ прѣдъ носѣтъ си жалостно простѣхъ едного отъ умразнитѣ убійцы на добрыйъ ми господарь. А сега, като го хванѣхмы и като живѣе еще, ще рѣши да напустѣхъ за нѣколко врѣме работѣтъ си и да дойдѣ съ